

poznámky ke kázání 1.Sam 30 zajatci ze Siklagu

(L 10,25-37; Žd 13,1-6)

Jana Daněčková, ECM Brno a Znojmo 15.8.2021

1 David právě dorazil se svými muži třetího dne do Siklagu, poté co Amálekovci vpadli do Negebu, k Siklagu. Dobyli Siklagu a vypálili jej. **2** Ženy, mladé i staré, které v něm byly, zajali. Nikoho neusmrtili. Odvedli je a šli svou cestou. **3** Když přišel David se svými muži k městu, viděl, že je vypáleno a že jejich ženy, synové a dcery jsou zajati. **4** David i všechen lid, který byl s ním, se dali do hlasitého pláče a plakali až do úplného vysílení. **5** Zajaty byly také obě Davidovy ženy, Achínoam Jizreelská a Abígajil, žena po Nabalovi Karmelském. **6** Davidovi bylo velmi úzko. Lid se domlouval, že ho ukamenuje. Všechen lid byl totiž rozhořčen, každý pro své syny a dcery. David však našel posilu v Hospodinu, svém Bohu.

- ◆ Tento příběh bychom měli číst spolu s tím předchozím, který jsme si připomínali minulou neděli. Klíčový fakt je ten, že David a jeho zkušení bojovníci nebyli přítomní ve svém prozatímním domově, městě Siklagu - proč? Protože táhli do boje spolu s Pelištejci proti svým krajanům Izraelcům, protože David už skoro ztratil víru, že Hospodin je opravdu s ním. Na poslední chvíli byli zachráněni od krutého morálního dilematu - navenek podezřívavostí Pelištejců, ale my patříme k těm, kdo uznávají, že takové "náhody" jsou řízením Boží Prozřetelnosti.
- ◆ Dobrá, tak se vracíme do svého prozatímního domova - a nacházejí jen dýmající trosky. a s nimi přichází ta logická otázka: Co by se stalo, kdybych tu zůstal? Proč jsem tu nebyl? Nevíme, jestli by mohli výsledek ovlivnit svou přítomností. Ale fakt je, že nemohli bránit své rodiny kvůli tomu, že měli moc práce se snahou vetřít se do přízně svých nových pánů, kdysi úhlavních nepřátel.
- ◆ A my si řekneme - to nebyla náhoda, nýbrž Boží Prozřetelnost. Taková lekce. Potvrzení toho, že neměli odcházet do bitvy proti Božímu lidu, ať už se k nim král zachoval jakkoli špatně. Ale pokud nejsme škodolibí zákoníci, tak nám to pomyšlení moc radosti neudělá. Byla to hrozně tvrdá lekce - tolik agónie, smrti, strachu žen a dětí, které vlekli do harémů a do otroctví, tolik žalu a beznaděje vojáků i Davida samotného! Ale přitom musíme mít na paměti, že to Hospodin nevymyslel. Nájezd podnikli Amálekovci z vlastní vůle, to zlo šlo z jejich hlavy. Bůh jen prozatím dopustil, aby jim to prošlo, prozatím neobstaral záchranu.
- ◆ V Siklagu vládl žal a vztek - plakali, až do vysílení. Pak se lid domlouval, že Davida ukamenují. A David? "Našel posilu v Hospodinu, svém Bohu."

A jak to bylo dál?

7 David řekl knězi Ebjátarovi, synu Achímelekovu: „Přines mi efód!“ Ebjátar Davidovi efód přinesl.

8 David se doptával Hospodina: „Mám pronásledovat tu hordu? Dostihnu ji?“ On mu řekl:

„Pronásleduj! Jistě dostihneš a jistě všechny vysvobodíš.“ **9** David tedy vytáhl se šesti sty muži, které měl při sobě, a došli až k Besórskému úvalu, kde někteří zůstali. **10** David pronásledoval

nepřítele se čtyřmi sty muži; dvě stě mužů tam zůstalo, protože byli na smrt zemdleni a nemohli už Besórský úval přejít.

- ◆ Ve chvílích nouze se David doptává Hospodina. Nepropadl opravdovému zoufalství a skepsi. Modlil se. V Bibli máme hodně svědectví o tom, jak se to vyplatí, volat k Hospodinu, od Mojžíše přes žalmisty až po apoštoly. Ale není to tak snadné, jak to vypadá. Král Saul na rozdíl od Davida propadl zoufalství a skepsi. Totéž Kain a Jidáš. A špatně to s nimi dopadlo. To jsou příklady zoufalství, které nevolá k Hospodinu, a místo toho se propadá do vlastní temnoty. Ale o tom někdy příště.
- ◆ Fakt je, že Bůh ne vždycky odpoví tak rychle jako Davidovi. I když to také souvisí se skutečností, že my jsme poněkud skeptičtější než starověký člověk vůči takovým technikám jako losování a hledání znamení. Něco podobného se skrývá pod frází: "Přines mi efód."
- ◆ **11** Na poli našli nějakého Egyptana a vzali ho k Davidovi. Dali mu najíst chleba a napít vody. **12** Dali mu též pletenec sušených fíků a dva sušené hrozny. Jedl a okřál na duchu, neboť tři dny a tři noci nejedl chléb a nenapil se vody. **13** David se ho zeptal: „Čí jsi a odkud jsi?“ On řekl: „Já jsem rodem Egyptan, otrok jednoho Amálekovce. Před třemi dny mě můj pán opustil, protože jsem byl nemocen. **14** Vpadli jsme do Negebu osídleného Keretejci i na území Judy, totiž do Negebu Kálebova, a vypálili jsme Siklag.“ **15** David se ho otázal: „Přivedl bys mě k té hordě?“ On řekl: „Přisahej mi při Bohu, že mě nezabiješ a že mě nevydáš mému pánu do rukou, a přivedu tě k té hordě.“ **16** Přivedl ho k nim, a hle, byli roztaženi po celé zemi, jedli, pili a oslavovali všechnu tu velkou kořist, kterou pobrali v pelištejské a judské zemi. **17** David je pobíjel od ranního rozbřesku až do večera příštího dne. Nikdo z nich neunikl kromě čtyř set mladých mužů, kteří vsedli na velbloudy a ujeli. **18** Tak vysvobodil David všechno, co Amálekovci pobrali; i obě své ženy David vysvobodil. **19** Nikdo z nich nechyběl, mladí ani staří, synové ani dcery, kořist ani cokoli jim pobrali. Všechno David získal zpět.
- ◆ David se uprostřed války zachoval jako milosrdný Samaritán. Samozřejmě, to, že Egyptana odvedli do tábora, bylo ryze účelové - chtěli na něm vyzvídat. Ale známe válku. Mohli ho prostě zmučit, vyslechnout, a pak nechat umřít. Ale to David nedovolil. A velice se mu to vyplatilo. My známe příběh o milosrdném Samaritánovi jako příklad milosrdenství, které nehledá odplatu, tak ho také Pán Ježíš vyprávěl, ale Davidův příběh nám ukazuje, že to milosrdenství může získat ohromnou výhodu. Happyend, ke kterému se dospívá, je nejen výsledkem Božího záměru a statečnosti a síly vojáků, ale také milosrdenství.
- ◆ A ještě další příklad dobrého jednání:
- ◆ **20** David také pobral všechnu brav a skot. Hnali před ním to stádo a říkali: „To je Davidova kořist.“ **21** Tak došel David ke dvěma stům mužů, kteří byli na smrt zemdleni a nemohli jít za Davidem a které zanechali v Besórském úvalu. Vyšli vstříc Davidovi a lidu, který byl s ním. David přistoupil k lidu a popřál jim pokoj. **22** Tu se mezi těmi muži, kteří šli s Davidem, ozvali všichni zlí a ničemové: „Protože s námi nešli, nedostanou nic z kořisti, kterou jsme získali. Ať si každý pouze odvede svou ženu a děti a ať jdou!“ **23** Ale David řekl: „Nenakládejte tak, moji bratři, s tím, co nám dal Hospodin. Ochraňoval nás a vydal nám do rukou tu hordu, která na nás přitrhla. **24** Kdopak vás

v této věci uposlechne? Podíl toho, jenž vyšel do boje, bude stejný jako podíl toho, jenž zůstal u výstroje; dostanou stejný díl.“ [25](#) Tak tomu bylo od onoho dne i nadále. Ustanovil to jako nařízení a řád pro Izraele, platný podnes.

- ◆ David byl nejen Boží vyvolený, ale často potvrzoval svůj vztah s Bohem v každodenních výzvách, jednáním, které bylo správné a Bohu se líbilo. Bez Boží přízně jsme vůbec ztraceni, ale když už tu Boží přízeň máme, tak On čeká, že se od Něho budeme učit Jeho milosrdenství a dobrotě. Saul byl kdysi také Boží vyvolený, ale nevyužíval toho, nic se nenaučil, nikam nepokročil - spíš naopak, kráčel směrem od Hospodina, a proto i do zkázy. David dělal opak, a proto mohl přijímat další a další dary. Boží výzvou pro nás je růst ve víře a lásce.
- ◆ Amen.